

ನಮಾರ್ಪಣ ಶರ್ತಗಳು

ನಮಾರ್ಪಣ ಸಿಂಧುವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಶರ್ತಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಹೊರತು ನಮಾರ್ಪಣ ಆಗಲಾರದು. ಅವು ಹೀಗಿವೆ.

1. ನಮಾರ್ಪಣ ಸಮಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿إِنَّ الْصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴾ النساء: ١٠٣

“ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮಯಪಾಲನೆಯೊಂದಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸಲು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 4: 103)

2. ವ್ಯಕ್ತಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪುರುಷ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾನದ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಿರಬಾರದು; ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೃಷ್ಯಾ, ನಿಘಾಸ್ ನಿಂದ ಶುದ್ಧಿಂಗಿರಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಸ್ತು ಸ್ವಚ್ಚ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರವಾಗಿರಬೇಕು, ನಮಾರ್ಪಣ ಹಾಸು ಮತ್ತು ನೆಲವು ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಹೊರತು ನಮಾರ್ಪಣ ಸ್ವೀಕಾರಾಹ್ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹದೇಸ್ ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ.
3. ನಮಾರ್ಪಣ ಮೈಮುಚ್ಚುವ ಬಣ್ಣ ಧರಿಸಿರಬೇಕು. ನಮಾರ್ಪಣ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವುದರ ಹೇಸರಾಗಿದೆ. ಈ ಹಾಜರಿಯ ವೇಳೆ ಕನಿಷ್ಠ ಸತ್ರ ಮುಜ್ಜಿರಬೇಕು. ಪುರುಷರ ಸತ್ರ ನಾಭಿಯಿಂದ ಮೋಣಕಾಲಿನ ವರೆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸತ್ರ ಅಂಗೈ ಮತ್ತು ಮುಖವುಳಿದು ಇಡೀ ದೇಹವಾಗಿದೆ.
4. ಕಿಬ್ಲಾದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجَتْ فَوَلِ وَجْهَكَ شَطَرَ الْمَسْجِدِ الْعَرَامِ وَحِيَثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُوا وُجُوهُكُمْ ﴾ البقرة: ١٥٠

150.

“ಮತ್ತು ನೀವು ಎತ್ತ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟರೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ಲಾ ಹರಾಮ್ ನ ಕಡೆಗೇ ತಿರುಗಿಸಿಬಿಡಿರಿ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದಂತಾಗಲು ನೀವೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿರಿ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 2: 150)

ಕಿಬ್ಲಾದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಶರ್ತದ ವಿಧಿಯೇನೆಂದರೆ, ಮಾನವನಿಗೆ ಕಿಬ್ಲಾದ ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಿರತ್ವದಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಿಬ್ಲಾದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸ್ವಯಂ ಅಂದಾಜಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ನಮಾರ್ಪಣ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಿಬ್ಲಾದ ದಿಕ್ಕು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಕಿಬ್ಲಾದೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ, ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ನಮಾರ್ಪಣನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅವನ ನಮಾರ್ಪಣ ಆಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮಾರ್ಪಣ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಿಬ್ಲಾದ ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ, ನಮಾರ್ಪಣ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಿಬ್ಲಾದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡುವುದರ ಶರ್ತವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಸವಾರನಾಗಿ ನಘಿಲ್ಲ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ತಪ್ಪೀರೋ ತಪ್ಪೀಮದ ವೇಳೆ ಕಿಬ್ಲಾಭಿಮುಖಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಬಳಿಕ ವಾಹನವು ಎತ್ತ ತಿರುಗಿದರೂ ನಮಾರ್ಪಣ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಜಾಬಿರೋ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿರುವಾಗ, ಸವಾರಿಯ ದಿಕ್ಕು ಯಾವುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನಘಿಲ್ಲ ನಮಾರ್ಪಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ನಮಾರ್ಪಣಗೆ ಸವಾರಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕಿಬ್ಲಾಭಿಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಪ್ರಯಾಣ ತೀರ್ಥ ದೀಪ್ರಥ ಸಮಯದ್ವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸವಾರಿಯಿಂದ ಇಳಿಯುವ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇಳಿದರೆ ನಮಾರ್ಪಣ ಸಮಯ ಕಳೆದು ಹೋಗುವ ಭಯವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯ ಆತಂಕವಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಕಿಬ್ಲಾದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿವರಣಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಭಯಭೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಹೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಿಬ್ಳಾಭಿಮುಖನಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕಿಬ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡುವ ಶರ್ತೆವಿಲ್ಲ.

5. **ಇಸ್ಲಾಮ್.** ಅಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿರಬೇಕು.
6. **ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು.** ಅಂದರೆ ಹುಚ್ಚ, ಮತಿಭಾಂತ ಅಥವಾ ಮಗು ಆಗಿರಬಾರದು.
7. **ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು.** ಅಂದರೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಪಾಮತ್ತನಾಗಿರಬಾರದು ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖ ಹೋಗಿರಬಾರದು.
8. **ನಮಾರ್ಪುಗೆ ಅನ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಬಾರದು.** ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ನಮಾರ್ಪು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರಾಯಿತು.

ನಮಾರ್ಪುನ ಮೂಲಭೂತ ವಿಧಿಗಳು

ಒಮ್ಮೆ ಓವ್ರು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಸ್ಲಿದುನ್ನಬಿಗೆ ಬಂದು ನಮಾರ್ಪು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸಲಾಹುಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ, “ಹೋಗು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಮಾರ್ಪು ನಿರ್ವಹಿಸು” ಎಂದರು. ಆತ ಹೀಗೆ ಏರಡು ಬಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ. ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿಯೂ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಅವನೊಡನೆ, “ಹೋಗು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಮಾರ್ಪು ನಿರ್ವಹಿಸು” ಎಂದಾಗ, ಆತ ಕೇಳಿದ, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್(ಸ)! ನನಗೆ ನಮಾರ್ಪು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಲಿಸಿರಿ.” ಆಗ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಂದರು(ಸ), “ನಮಾರ್ಪುನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಾಗ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವುರ್ಯೂ ಮಾಡು, ಬಳಿಕ ತಕ್ಷೀರ್ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕುರ್ಅನಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಸು. ನಂತರ ರುಕೂಾಗೆ ಹೋಗು, ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ರುಕೂಾ ಮಾಡು. ಆಮೇಲೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು. ಬಳಿಕ ಸಜ್ಜಾ ಮಾಡು ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಜ್ಜಾ ಮಾಡು. ಸಜ್ಜದಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊ. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಜ್ಜಾ ಮಾಡು. ಬಳಿಕ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲು. ಹೀಗೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನಿನ್ನ ನಮಾರ್ಪುನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.” (ಬಹುತೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉಧೃತ)

ನಮಾರ್ಪುಗೆ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೊಂದು ವಿಧಿಗಳಿವೆ. ಆ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ಒಂದು ತಪ್ಪಿ ಹೋದರೂ ನಮಾರ್ಪು ಸಿಂಧುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

1. **ಸಂಕಲ್ಪ:** ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّيَّاتِ»

“ಕರ್ಮಗಳು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ.” (ಬುಖಾರಿ)

ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಓವ್ರು ಮುಸ್ಲಿಮನು ನಮಾರ್ಪುನ ಇರಾದೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕುರ್ಅನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನೂ ಉಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವ ನಮಾರ್ಪುನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು. ಫಜ್ಝ್, ರುಹಿಹರ್, ಕಡ್ಡಾಯ ಅಥವಾ ನಫಿಲ್ ಹೀಗೆ ಯಾವ ನಮಾರ್ಪು ಎಂಬುದರ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

2. **ತಕ್ಷೀರ್ ತಪ್ಪಿಮು:** ತಕ್ಷೀರ್ ತಪ್ಪಿಮು ಅಂದರೆ ವೈಕಿಯು ನಮಾರ್ಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಷರ್ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«مُفَتَّاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا النَّسْلِيْمُ»

“ನಮಾರ್ಯುನ ಕೇಲಿಕ್ಕೆ ಪುರುಖಾವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಆರಂಭವು ತಕ್ಷೀರ್ ಆಗಿದೆ – ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಷರ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂತ್ಯವು ತಪ್ಪಿಮು – ಅಂದರೆ ಅಸ್ನಲಾಮು ಅಲ್ಲೆಕುಮ್ರು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.” (ಅಬೂದಾವೂದ್, ಇಬ್ನ್ ಮಾಜಃ, ತಿಮ್ರಿದಿ, ಅಹ್ಡ್)

3. **ಕಿಯಾಮ್ರು:** ಕಡ್ಡಾಯ ನಮಾರ್ಯನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ,

﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَدِيرِينَ ﴾البقرة: ٢٣٨﴾

“ಅತ್ಯಂತ ವಿಧೇಯ ದಾಸರು ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿರು.” (ಪರಿಶ್ಲೇಕ್ಷಣೆ: 2: 238) ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಂತು ನಮಾರ್ಯು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾರ್ಯು ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«صَلِّ قَائِمًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ»

“ನಿಂತು ನಮಾರ್ಯು ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ. ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದರೆ, ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಗ್ನಿಲಿಗೆ ಮಲಗಿ ನಮಾರ್ಯು ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ.” (ಬುಖಾರಿ)

4. **ಫಾತಿಹಾ ಪರಿಸುವುದು:** ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಕ್ತಾತ್ಮಕ ಫಾತಿಹಾ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹದೀಸ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ,

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»

“ಫಾತಿಹಾ ಪರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮಾರ್ಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡ್ಡಾಯ ಮತ್ತು ನಭಿಲ್ ನಮಾರ್ಯಾಗಳ ಎಲ್ಲ ರಕ್ತಾತ್ಮಕ ಪರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸೆನಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕುರ್‌ಆನಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ವಚನವನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು. ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳಬೇಕು.

5. **ರುಕೂಳು:** ರುಕೂಳು ಅಂದರೆ ಬಾಗುವುದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ತನ್ನೆರಡೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲಿರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೆನ್ನನ್ನು ನೇರವಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ತಲೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಎತ್ತರಿಸಿಯೂ ಇಡಬಾರದು, ಹೆಚ್ಚಿ ಬಾಗಿಸಿಯೂ ಇಡಬಾರದು. ರುಕೂಳು ಮತ್ತು ನಮಾರ್ಯುನ ಇತರೆಲ್ಲ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದ ಅವಸ್ಥೆ (ತಾರೀಳ್ ಅರ್ಕಾನ್) ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉಧೃತಗೊಂಡಿದೆ,

«إِنَّ أَسْوَأَ النَّاسَ سَرَقَةً الَّذِي يَسْرُقُ مِنْ صَلَاتِهِ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يَسْرُقُ مِنْ صَلَاتِهِ؟ قَالَ: «لَا يُتَبِّعُ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا»

“ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳು ನಮಾರ್ಯುನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೇಳಿದರು, “ನಮಾರ್ಯುನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಹೇಗೆ?” ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಇಂತೆಂದರು, “ನಮಾರ್ಯುನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ರುಕೂಳು ಮತ್ತು ಸಜ್ದಾ ಮಾಡದವನೇ ನಮಾರ್ಯುನ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಅಹ್ಡ್, ತಬ್ರಾನೀ, ಬ್ರಹ್ಮಶೀಲ)

6. **ರುಕೂಳುನ ಬಳಿಕ ನೇರವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು:** ಆಯಿಶಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ರುಕೂಳುನಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿದೆ ಸಜ್ದಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

7. ಸಜ್ಜಾ: ಸಜ್ಜಾಗೆ ಬಳಸಲಾಗುವ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ- ಮುಖ, ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳು, ಎರಡೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು, ಎರಡೂ ಪಾದಗಳ ಬೆರಳುಗಳು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, «أَمْرُثُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْضَاءِ الْجَبْهَةِ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَيْهَا، وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ» “ನನಗೆ ಏಳು ಮೂಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜಾ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಖ (ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು), ಎರಡೂ ಕೈಗಳು, ಎರಡೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಪಾದಗಳ ತುದಿ ಅಂದರೆ ಬೆರಳುಗಳು.” (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ಕಾ ಅಲ್ಯೇಹಿ)

8. ಸಜ್ಜಾದಿಂದ ಏಳುವುದು.

9. ಎರಡೂ ಸಜ್ಜಾಗಳ ನಡುವೆ ಕುಲತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

10. ಕೂಡಃ ಮತ್ತು ತಶ್ಯುದ್ಬಾ: ತಶ್ಯುದ್ಬಾನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪರಿಸರೇಕು, «الْحَيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَواتُ وَالطَّبَّاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

“ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು, ನಮ್ಮ ನಮಾರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿವೆ. ಪ್ರವಾದಿವಯ್ಸರೇ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೃಪೆ, ಅನುಗ್ರಹಗಳಿರಲಿ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸುರಕ್ಷೆ ಇರಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯನಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದರು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ.” (ಬಹುತೇಕ ಹದೀಸೋಗಳಲ್ಲಿ ಉಧೃತ)

11. ಸಲಾಮ್: ನಮಾರ್ಥನ ಕೇಲಿಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ಆರಂಭ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಕ್ಷರ್ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂತ್ಯವು ಅಸ್ಲಾಮು ಅಲ್ಯೇಕುಮ್ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.” (ಅಭೂದಾಪೂರ್ದ, ತಿಮಿಕ್, ಇಬ್ನ್ ಮಾಜಃ)

ಯಾರಾದರೂ ಅಸ್ಲಾಮು ಅಲ್ಯೇಕುಮ್ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು ಅಲಿಫ್, ಲಾಮ್ ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಸಲಾಮ್ ಅಲ್ಯೇಕುಮ್ ಹೇಳಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಯೇಕುಮಸ್ಲಾಮ್ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಅಸ್ಲಾಮು ಅಲ್ಯೇಕುಮ್ ಹೇಳುವುದು ನಮಾರ್ಥನ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು, ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಹೇಳುವುದು ಸ್ನಾತ್ ಆಗಿದೆ.

12. ಸಾವಧಾನ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲನ: ನಮಾರ್ಥನ್ನು ಸಮತೋಲನದೊಂದಿಗೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ), ಬೇಗ ಬೇಗ ನಮಾರ್ಥ ನಿರ್ವಹಿಸಿದವನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ. ಸಾವಧಾನದಿಂದ ನಮಾರ್ಥ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದರು.

13. ತತೀಂಬ್ರ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಲಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ನಿಲ್ಲವುದು, ಆಮೇಲೆ ರುಕೂನ್, ನಂತರ ಸಜ್ಜ. ಈ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮಾರ್ಥ ಅಸಿಂಧುವಾಗುತ್ತದೆ.

* * * *